

РЕШЕНИЕ

№ 4168

гр. София, 02.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12026** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. В. Н. – А., чрез адв.М. Й., САК, срещу Заповед рег. № ЧР – 21 – 60/29.10.2025 г. на главния секретар на Министерство на иновациите и растежа.

С оспорената заповед, на основание чл. 107, ал.1, т. 7 във вр. с чл. 7, ал.2, т. 5 и чл. 108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с П. В. Н. – А., главен експерт с I младши ранг в дирекция „Инструменти за икономически растеж“ на Министерство на иновациите и растежа, считано от 30.10.2025г. Изложени са мотиви, че държавният служител е назначен при неспазване на условията по чл. 7 и нарушението съществува и към момента на прекратяване на правоотношението, тъй като заема ръководна длъжност в политическа партия.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Правят се възражения за нарушения на процедурата, както и за противоречие с материалния закон. Посочва се, че държавните служители имат право да членуват в политически партии, освен ако законът предвижда друго, като членството в политическа партия само по себе си не е достатъчно основание за освобождаване от заеманата длъжност. Оспорва твърденията, че заема ръководна длъжност в политическа партия. Националният изпълнителен съвет на Партия „Движение за социален хуманизъм“ не е ръководен орган. Освен това жалбоподателката е подала молба на 18.03.2022 г. за освобождаване от длъжността, а на 12.08.2023 г. е взето решение на Националния изпълнителен съвет на Партия „Движение за социален хуманизъм“ за освобождаване на П. В. Н. – А. като член на НИС и член на Оперативното бюро на НИС на ПП „Движение за социален хуманизъм“. На 18.03.2022 г. на П. В. Н. –А. е издадено удостоверение за освобождаването ѝ като

член на НИС на ПП „Движение за социален хуманизъм“ и член на Оперативното бюро на НИС на ПП „Движение за социален хуманизъм“. Подадено е заявление до СГС за вписване на промените. Счита, че към датата на прекратяване на служебното правоотношение не е в нарушение, липсва втората кумулативна предпоставка, предвидена в чл. 107, ал.1, т. 7 от ЗДСл. Претендира разноси. Представя писмени бележки.

Ответникът, чрез юрисконсулт А., прави искане за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

От фактическа страна:

Със Заповед № РД – ЧР – 21 – 48/29.09.2025 г. на главния секретар на МИР е назначена П. В. Н. – А. за държавен служител с ранг I младши, на длъжност „главен експерт“ в дирекция „Инструменти за икономически растеж“.

Първоначалното ѝ назначаване в МИР е чрез преназначаване по реда на чл.87а от ЗДСл от Държавна агенция за научни изследвания и иновации, със Заповед № ЧР – МИР – 262/01.03.2022 г.

Със Заповед № ЧР – МИР – 47/28.03.2025 г. на главния секретар на МИР е прекратено служебното правоотношение на П. В. Н. – А. с ранг I младши, на длъжност „главен експерт“ в дирекция „Инструменти за икономически растеж“, считано от 07.04.2025 г.

За периода от 07. 04. 2025 г. до 01.08.2025 г. жалбоподателката е работила по трудово правоотношение като съветник към политическия кабинет на заместник министър – председателя и министър на транспорта и съобщенията.

На 26.09.2025 г. е подала заявление за възстановяване на предишната длъжност, във връзка с което заявление е издадена Заповед № РД – ЧР – 21 – 48/29.09.2025 г. на главния секретар на МИР.

Със Заповед рег. № ЧР – 21 – 60/29.10.2025 г. на главния секретар на Министерство на иновациите и растежа, на основание чл. 107, ал.1, т. 7 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 5 и чл. 108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с П. В. Н. – А., главен експерт с I младши ранг в дирекция „Инструменти за икономически растеж“ на Министерство на иновациите и растежа, считано от 30.10.2025г.

По делото са приети: молба от П. В. Н. – А. от 18.03.2022 г. до председателя на НИС на ПП „Движение за социален хуманизъм“ и до председателя на ПП „Движение за социален хуманизъм“ за освобождаване като член на НИС и на Оперативното бюро на НИС на партията; удостоверение от 18.03.2022 г. за освобождаването на П. В. Н. – А. като член на НИС и на Оперативното бюро на НИС на партията; заявление от председателя на партията до СГС за вписване на промени в ръководството на партия „Движение за социален хуманизъм“. Заявлението няма дата, но в него е описано Решение по Протокол от заседание на НИС на ПП „Движение за социален хуманизъм“ от 12.08.2023 г., видно от което, решението е от 12. 08. 2023 г., предвид на което нямам как жалбоподателката да е била освободена, считано от 18.03.2022 г., каквото удостоверение също е представено.

Видно от удостоверение от СГС, към 23.12.2024 г. П. В. Н. – А. е член на НИС и на Оперативното бюро на ПП „Движение за социален хуманизъм“, което обстоятелство не е заличено в регистъра.

Представени са подписани декларации от 29.09.2025 г. и от 12.04.2021г. при назначаване на държавна служба, в които П. В. Н. – А. е посочила, че не заема ръководна или контролна длъжност в политическа партия.

Получено е писмо от СГС с изх. № РД – 21- ОВ – 1672/08.10.2025 г., в което е посочено, че П. В. Н. – А. е вписана като член на ръководен и/или контролен орган в регистъра на политическите

партии, воден от СГС и е приложено удостоверение за актуално състояние на ПП „Движение за социален хуманизъм“, видно от което тя е член на НИС и на Оперативното бюро на НИС на партията.

Изготвен е доклад № 93 – 00 – 43/29.10.2025 г. от ръководителя на инспектората на МИР по чл. 46 от ЗА, цитиран в процесната заповед и съставляващ мотиви на заповедта, в който доклад са отразени установените обстоятелства на членство на жалбоподателката в НСИ и Оперативното бюро на НИС на ПП „Движение за социален хуманизъм“ и е констатирано наличие на несъвместимост.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приета е Заповед № РД- 14 – 113/12.03.2025 г. на министъра на иновациите и растежа, с която на главния секретар на МИР е възложено да упражнява правомощия на орган по назначаването на държавните служители, вкл. и прекратяване на служебни правоотношения.

Представен е Устав на ПП „Движение за социален хуманизъм“, видно от който НИС е ръководен орган на ПП, а Оперативното бюро на НИС е контролен орган.

От правна страна: Жалбата е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, от главния секретар на МИР, оправомощен със Заповед № РД- 14 – 113/12.03.2025 г. на министъра на иновациите и растежа, с която на главния секретар на МИР е възложено да упражнява правомощия на орган по назначаването на държавните служители, вкл. и прекратяване на служебни правоотношения. Спазено е изискването за писмена форма и съдържание на заповедта, изложени са мотиви, включително и в доклад № 93 – 00 – 43/29.10.2025 г. от ръководителя на инспектората на МИР по чл. 46 от ЗА. Няма допуснати съществени процесуални нарушения, нито нарушение на материалния закон.

Служебното правоотношение е прекратено на основание чл. 107, ал.1, т. 7 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 5 и чл. 108 от ЗДСл.

Съгласно чл. 107, ал.1, т. 7 от ЗДСл, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение на държавния служител без предизвестие, когато държавният служител е назначен при неспазване на условията по чл. 7 и нарушението съществува и към момента на прекратяване на правоотношението. Изискването на чл. 7, ал.2, т. 5 от ЗДСл е държавният служител да не заема ръководна или контролна длъжност в политическа партия.

В случая е осъществен фактическия състав по чл. 107, ал.1, т. 7 от ЗДСл във вр. с чл. 7, ал.2, т. 5 от ЗДСл и прекратяването на служебното правоотношение е извършено при наличие на всички законови предпоставки за това. П. В. Н. – А. е била член на ръководството на ПП „Движение за социален хуманизъм“, както към датата на назначаване на държавна служба на 29. 09. 2025 г., така и към датата на прекратяване на служебното ѝ правоотношение на 30.10.2025 г.. Тя е член на ръководството на политическата партия, вписана в регистъра на СГС като член на НИС и на Оперативното бюро на НИС на 13. 10.2021 г. и до настоящия момент.

Няма доказателства приложеното по делото заявление от председателя на партията да е депозирано в СГС, по него няма произнасяне от страна на съда с решение за вписване в регистъра и заличаване на П. В. Н. – А. като член на НИС и на Оперативното бюро на НИС на политическата партия.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗПП, политическите партии се представляват от органите, определени в устава. Видно от приложените устав и съдебно решение към момента на прекратяване на служебното правоотношение, жалбоподателката фигурира във вписания състав на Националния изпълнителен съвет и ръководството на партията, което представлява ръководна длъжност по смисъла на закона член 17, ал.1, т. 4 и член 14, ал.1, т. 4 от ЗПП. От страна на ръководителя на инспекторат по чл. 46 от Закона за администрацията е изискано от г-н Р. А., председател на

Софийски градски съд информация дали г-жа А. заема ръководна или контролна длъжност в политическа партия/приложено искане към преписката/.От страна на Софийски градски съд е изпратено удостоверение за актуално състояние на ПП „Движение за социален хуманизъм“. От постъпилото писмо на 16.10.2025 г. е видно, че П. В. Н.-А. е вписана като член на ръководен й/или контролен орган в регистъра на политическите партии воден от СГС, към писмото е приложена Удостоверение за актуално състояние на ПП „Движение за социален хуманизъм“.

Не е вярно твърдението, че Националния изпълнителен съвет на Партия „Движение за социален хуманизъм“ не представлява ръководен орган. Съгласно чл. 14, ал. 1, т. 4 и чл. 17, ал. 1, т. 4 от Закона за политическите партии, уставът на всяка партия задължително определя нейните ръководни и контролни органи и именно имената на членовете на ръководните органи подлежат на вписване в регистъра на политическите партии при Софийски градски съд. Обстоятелството, че органът е колективен и решенията не се вземат еднолично, не означава, че не е ръководен.

В съдебното решение на СГС изрично се постановява вписване на членовете на Националния изпълнителен съвет като едно от обстоятелствата по чл. 17, ал. 1, т. 4.ЗПП - ръководен орган.

СГС е признал функциите на НИС като ръководен орган, чиито членове подлежат на регистрация с оглед контролът за несъвместимост по отношение на членове, които са държавни служители.

Заемането на ръководна или контролна длъжност в политическа партия е предвидено като нормативно ограничение, представляващо условие за несъвместимост в чл. 7, ал. 2, т. 5 от ЗДСл. Същото цели осигуряване политически неутралитет / чл. 4, ал. 2 от ЗДСл / и съответната независимост при изпълнение на държавната служба, предполагащо като резултат държавните служители при изпълнение на службата да се ръководят единствено от закона и законосъобразните актове на органите на държавната власт, спазването и защитата на правата, законните интереси и свободите на гражданите и интересите на държавата/ чл. 116, ал. 1 КРБ, чл. 4, ал. 1 от ЗДСл /. По аргумент на чл. 107, ал. 1, т.7 от ЗДСл, органът по назначаването има право да прекрати съществуващо служебно правоотношение на държавен служител при установяване, че служителят е назначен в противоречие с изискванията по чл. 7 от ЗДСл, т. е. при наличие на някое от условията на чл. 7, ал. 2 / в нарушение на цитираната разпоредба/, но само ако това условие съществува към момента на прекратяване на правоотношението. В случая нарушението е налице както към момента на назначаване, така и към момента на прекратяване на служебното правоотношение.

При така установените факти, съдът счита, че възприетото от административния орган правно основание за прекратяване на служебното правоотношение по 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от ЗДСл съответства на приложимия материален закон.

По тези съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По разностите: Предвид изхода на правния спор, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 102.26 евро /200 лева/.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. В. Н. – А. срещу Заповед рег. № ЧР – 21 – 60/29.10.2025 г. на главния секретар на Министерство на иновациите и растежа, с която на основание чл. 107, ал.1, т. 7 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 5 и чл. 108 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение от длъжността главен експерт с I младши ранг в дирекция „Инструменти за икономически растеж“ на Министерство на иновациите и растежа, считано от 30.10.2025г.

ОСЪЖДА П. В. Н. – А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерство на иновациите и растежа сума в

размер на 102.26 евро /200 лева/, представляваща минимално юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: